

[Christiani.]

Medlem, men jeg beklager, at det ærede Medlem fandt Anledning til at rette Bebrejdelser mod Partiet Venstre. Det kan ikke bebrejdes os, at vi nærrede Tro og Tillid til de Konferencer, til de Løfter, de Udsigter, der blev givet hele Verden fra Stormagternes Side gennem de Konferencer, som forestod. Hvis der skulde være Anledning til i denne Forbindelse overhovedet at rette Bebrejdelser, tror jeg, at Det konservative Folkeparti kunde rette dem mod sig selv, fordi det ikke modtog den Forsvarsordning, vi tilbød det i 1929.

Saa vil jeg gerne sige, at naar den højtærede Statsminister forleden gennem sin Udtalelse lod forstaa, at Viceadmiralen egentlig var godt tilfreds med Flaaden, maa jeg mene, at der her vistnok maa foreligge en Misforstaaelse. Jeg tror, Forholdet ligger saadan, at Viceadmiralen i sin Tid har været stillet over for et begrænset Budget, over for et fait accompli, over for et sine qua non; men at Viceadmiralen, særlig under de nuværende Forhold, skulde være tilfreds med Flaadens Tilstand, det tillader jeg mig at betvivle.

Et paa Linie med andre smaa Nationers efter vor Evne afpasset Forsvar vil — foruden den før omtalte ungdomsopdragende Betydning og den Værdi, det efter sit Hovedformaal selvfølgelig har, endnu efter min Mening, der hviler paa mine Indtryk og min Erfaring fra de mange, mange Aar, jeg har levet rundt omkring i fremmede Lande — medføre forskellige andre Fordele af mere indirekte, men ingenlunde betydningsløs Art.

For det første: et Land, det være nok saa lille, som ikke godvilligt ligger under for et voldeligt Overfald, kan leve videre, hvad ikke er muligt, hvis det paa Forhaand giver op. — For det andet: Verden derude ser nu engang anderledes paa det Land, som gennem et passende Forsvarsberedskab viser, at det dels har Viljen til efter Evne at gøre en Indsats for sin Selvstændighed, dels, at det ikke vil forbedre sin merkantile Konkurrenceevne ved at unddrage sig Byrder, som andre maa bære, end den ser paa et Land, hvor det modsatte er Tilfældet. — For det tredje: de sidst svundne Aar har med al Tydelighed vist, hvilke store merkantile Fordele der tilstaaes smaa Lande fra Stormagternes Side, blot deres Forsvarsberedskab er nogenlunde i Orden. — For det fjerde: vi har jo ikke engang et ærligt Marineskib, hvormed vi kan vise Flaget i Udlandet. Ingen, der kender Stemningen i fremmede, ikke mindst øversøiske Lande, vil under-

kende den Betydning, et fredeligt Marinebesøg med Udveksling af de obligate Høflighedsformer og Modtagelser i et fjernet Land har med Hensyn til at vække en gunstig Stemning og Interesse for vore der arbejdende Landsmænd. — For det femte — sidst og ikke mindst —: tænker jeg paa de mange Gange, jeg i de forskellige fremmede Lande har oplevet, hvorledes ikke blot Følelsen af, at Huset var smukt, men at det ogsaa var i Orden med Viinduer og Døre, som kunde lukkes baade op og i, har virket samlende paa Nationen, hvor saa meget andet har skilt og splittet, og dette dybt ned i Befolkningens allerbredeste Lag.

Det ærede Medlem omtalte endvidere de frivillige Korps og sagde, at disse burde ledes af Hærens Officerer. Heri er jeg enig med det ærede Medlem, men dette er da ogsaa Tilfældet med f. Eks. Akademisk Skyttekorps og de dermed ligestillede Korps. Enhver, der kender disse Korps, ved, hvilken udmærket Aand der hersker indenfor dem, og hvilket stort og dygtigt Arbejde de udretter — rigtigt et Arbejde efter det ærede Medlems Sind med Disciplin og Kammeratskab gennem alle Grader. Jeg vil derfor — og sikkert med Tilslutning fra det ærede Medlems Side — udtale min Glæde over, at den højtærede Forsvarsminister har sluttet en ny Overenskomst med de frivillige Korps; heller ikke jeg kender den Overenskomst, i hvert Fald ikke i Detailler, men jeg haaber, at den højtærede Forsvarsminister med den allerstørste Velvilje og Imødekommenhed vil betragte disse Korps og deres Virksomhed i Fremtiden, og jeg haaber, at Ungdommen vil fylkes inden for deres Rækker i steds større og større Tal. Jeg kan forsikre de unge, at de vil ikke fortryde det.

Jeg vilde for øvrigt finde det rimeligt, om Samarbejdet mellem Korpsene og Hæren blev endnu nøjere, saaledes at f. Eks. de Studenter, der havde gennemgaaet en fleraarig Uddannelse i Akademisk Skyttekorps, og de tilsvarende unge Mænd fra andre ligestillede Korps i højere Grad og hurtigere, end det nu er Tilfældet, kunde udnytte, hvad de saaledes har lært, naar de til sin Tid skal træde ind i Hærens Rækker som værnepligtige. Herved vilde man ogsaa komme paa Linie med Forholdene i andre Lande, f. Eks. i Amerika, hvor Studenterne saa at sige fuldender deres militære Uddannelse i deres respektive Studenterkorps.

Jeg slutter disse Bemærkninger med at tilføje, at de fremsættes i mit eget Navn og paa mit eget Ansvar — de har ikke været drøftet eller diskuteret i Partiet —, men